

قطعنامه پلنوم بیستم شورای مرکزی اتحاد فدائیان کمونیست

قطعنامه پلنوم بیستم شورای مرکزی اتحاد فدائیان کمونیست منعقد در اول خرداد ماه ۱۳۸۳ پیرامون ستم ملی و مبارزه برای حق تعیین سرنوشت ملل و مبنای، همکاریها، اتحاد عملها و اتحادهای پایدار با احزاب، جریانات و جنبشهای محلی.

نظر باینکه: ایران کشوریست کثیرالمله و طبقه کارگر و زحمتکشان ملیتهای مختلف مشترکاً در زنجیر اسارت طبقات ارتجاعی حاکم به سر برده و اکثریت محروم مردم در چهارگوشه ایران علاوه بر تحمل استثمار و بی حقوقی، از ستم ملی و فرهنگی و جنسی نیز رنج می‌برند.

نظر باینکه: رفع ستم ملی و بدست آوردن حق تعیین سرنوشت یکی از مهمترین خواستهای عمیقاً دموکراتیک و انقلابی توده‌های مردم زحمتکش و تحت ستم ملل محسوب میگردد.

نظرباینکه: ده‌ها سال است که مبارزه ملل تحت ستم ایران برای بدست آوردن حق تعیین سرنوشت خود، زیر سرنیزه قدرت مرکزی به نمایندگی از ارتجاعی‌ترین بخش بورژوازی حاکم سرکوب شده است و یا دردست جریانات اجتماعی فرصت طلب و غیرانقلابی قربانی دسیسه‌های امپریالیسم و طبقات ارتجاعی حاکم گردیده و از مسیر واقعی خود منحرف و به شکست کشانده شده است.

نظر باینکه: طبقه کارگر و سازمان اتحاد فدائیان کمونیست بعنوان یک سازمان کارگری و سراسری هیچگونه نفعی در تداوم ستم ملی نداشته و هیچگونه مرزی جز انسان و آزادی و حاکمیت وی بر سرنوشت خویش را در جامعه ای آزاد و بری از ستم و استثمار و زور و سرکوب، به رسمیت نمیشناسد و وجود ستم ملی همچون دیگر ستم‌های رایج در نظام سرمایه داری و ارتجاعی و سرکوبگر حاکم بر ایران مانع مهمی در جهت مبارزه سوسیالیستی طبقه کارگر برای رسیدن به چنین جامعه ای محسوب میگردد.

نظر به ضرورت تاریخی مبارزه علیه هرگونه جلوه ای از شوونیسم و ناسیونالیسم افراطی و گسترش همکاری بین جریانات مدافع آزادی برابری و رفع ستم ملی در میان کارگران و زحمتکشان ملل تحت ستم و بمنظور برداشتن قدمهای عملی در راه تحقق شعار حق تعیین سرنوشت و سایر مطالبات انقلابی دموکراتیک و برابری طلبانه خلقهای زحمتکش ملیتهای تحت ستم.

شورای مرکزی سا زمان اتحاد فدائیان کمونیست در پلنوم بیستم خود منعقد در تاریخ اول خرداد ماه ۱۳۸۳ در

چهارچوب مواضع برنامه ای خود سه محور اصلی مبارزه برای نابودی ستم ملی، ستم جنسی و ستم

طبقاتی، را بعنوان مبنای اصولی و اولیه هرگونه همکاری، اتحاد عمل، واتحادهای پایدار و موردی با جریانات محلی تعیین نمود.

مبارزه بر علیه ستم ملی، جنسی و طبقاتی، سه شعار اصولی و انعکاس خواستها و مطالبات سرکوب شده و تاریخی توده‌های زحمتکش خلقهای تحت ستم ایران است که درعین حال اتحاد اجتماعی طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش ملل

تحت ستم علیه نظام ارتجاعی و سرکوبگر حاکم را تامین میکند.

سازمان و ارگانهای محلی آن با مبنا قرار دادن این سه محور «رفع ستم ملی ، جنسی و طبقاتی » میتوانند با احزاب ، جریانات و جنبش های محلی برای هرگونه همکاری و اتحاد عمل وارد گفتگو شوند. معیار ما در تنظیم مناسبات و برخورد با این جریانات را میزان دوری و نزدیکی آنها به محتوای اجتماعی شعارهای فوق تعیین میکند.

پلنوم بیستم شورای مرکزی اتحاد فدائیان کمونیست دوم خرداد ماه ۱۳۸۳